

LADDERPUZZEL 79

Optellingen waarbij de cijfers door letters zijn vervangen zijn alle trouwe puzzelaars bekend. Maar ze houden hun bekoering! Wat denkt u bij voorbeeld van het volgende vraagstuk?

Ieder der getallen 0, 1, 2 enz. tot en met 9 éénmaal gebruikende, is het mogelijk een optelling uit te knobelen, die in letters uitgedrukt er als volgt uitziet:

ABCDE
FGHKL
EDCBA

Met andere woorden: de som van de twee getallen vertoont de cijfers van het eerste getal precies in omgekeerde volgorde. De drie getallen moeten dus vijf cijfers groot zijn. De nul mag natuurlijk niet voorop staan.

Hoewel u dat misschien op het eerste gezicht niet zoudt verwachten, zijn er van dit vraagstuk vele oplossingen mogelijk. Wij nodigen u uit die oplossing te vinden, waarbij de som van A + B zo groot mogelijk en C een even getal is.

Vijf punten voor u als u vóór dinsdag 8 oktober a.s. het goede antwoord inzendt aan mej. Hartsulker, redactie VDH-tje.

Oplossing puzzel 76

De leeftijden van de drie kinderen zijn resp. 2, 3 en 10 jaar.

PRJSSWINNAARS

Deze week komen voor de prijzen in aanmerking de heren G. C. Koopman, Typekamer en D. C. Rodenburg, afd. Interne Controle. Zij hebben beiden na 76 inzendingen 85 punten behaald. Zij kunnen hun prijs (f 10,—) afdalen bij mej. Hartsulker, redactie VDH-tje.

Bijzonder bezoek

Betekent een excursie in het algemeen reeds een interessante gebeurtenis, zeer in het bijzonder zal dat zeker het geval zijn voor het gezelschap dat maandagmiddag 30 september in ons bedrijf, Maanwe3, op bezoek komt. Wij verwachten dan namelijk een aantal chronisch zieken en invaliden, mensen dus die niet de zegen kennen normaal in het arbeidsproces te zijn ingeschaald.

Het Nederlandsche Roode Kruis heeft de Joffelijke gewoonte deze gehandicapte jongeren in ons land op te sporen en hun bij toebereit een verblijf van enige dagen in het Henri Dunant-huis in Zeist aan te bieden. Van dat tehuis uit brengen deze groepen dan ook bezoeken aan bedrijven die hun poorten daartoe openstellen.

Het gezelschap dat wij verwachten zal 30 personen omvatten, begeleid door evenzovele Roode Kruishelpeers en -hulpsters.

Het programma omvat o.a. een ontvangst in ons Ontspanningsgebouw en een rondleiding door de meubelfabriek.

De heer D. v. d. Meer, Houtbewerking, kwam op het idee in de kasten TV 437 een versterkingsbeugel aan te brengen, waardoor het eventuele scheren van kasten kan worden voorkomen. Inderdaad het bleek een goed voorstel; vandaar een beloning van f 25,—.

Teneinde handtagmatie te voorkomen, kwam de heer C. G. Daudy, Stofzuigermagazijn, met het idee de aanwezige filterbussen GZ 54521 te wijzigen in filterbus GZ 54513. Voor de verkregen besparing van wachttijd werd hem een beloning van f 25,— uitgereikt.

Naar aanleiding van een voorstel van de heer J. de Man, Radiomontage, werd de fabriegemethode van de soldersstiften gewijzigd, waardoor besparing werd verkregen. Hij mocht alsnog een beloning van f 20,— ontvangen.

Miksi!

Dit is kort en goed het antwoord op de vraag, die in het VDH-tje van twee weken geleden werd gesteld: „Wat is er met de maandag aan de hand?”

Wat is namelijk het geval? Na onze ontboezeningen, die eertijds gezegd stierf smuggeerden, dat er inderdaad iets met de maandag aan de hand zou zijn, hebben wij schriftelijk en mondeling een klein onderzoek te verwerken gekregen van min of meer boze opmerkingen, die het tegendeel beweerden. Het was zuur voor ons, dat deze opmerkingen juist bleken te zijn. Onze tegenstanders kwamen namelijk met het steekhoudende argument, dat wij over het hoofd hadden gezien dat er geen 6 maar 7 dagen in de week zijn en dat dus het hoge percentage op de maandag wordt veroorzaakt door degenen, die zaterdagmiddag, zondag en maandag stiek worden.

Onze eerste reactie was de zeer menselijke maar verfoelijke van: ze hebben gelijk, maar hoe krijgen wij het voor elkaar er zo'n punt aan te kletsen, dat we toch gelijk hebben. Alles hebben we met de maandag gedaan: radbraken en vierdeligen waren nog de zachtst zinnigste behandelingen die werden toegepast. Het slot van het liedje was, dat wij ons ongelijk moeten bekennen: „Er is helemaal niets met de maandag aan de hand”. Nu is ongelijk misschien niet zo moeilijk als u misschien denkt. Het streelt zo heerlijk je gevoel van eigenwaarde, de gedachte van: zie je zo ben ik nu, als ik ongelijk heb dan wil ik dat ook bekennen.

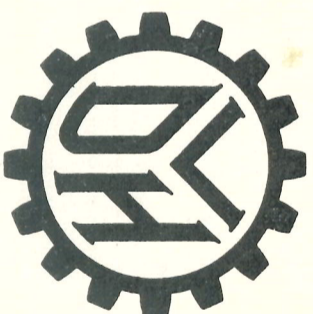
En ondanks alles, ondanks alle argumenten, alle cijfers is er toch in ons hart nog een klein claudastien plekje waar een heel klein spandoekje hangt en op dat spandoekje staat met héél kleine letters: (zetter: zo klein mogelijk zetten!) „Zou er werkelijk niets met de maandag aan de hand zijn?” (Zijn wij eigenwijs?)

Een beloning van f 15,— kon worden toegekend aan de heer A. Voshard, Wikkeldeling, voor zijn voorstel solderijppen in de plaat SOB 41263/41247 van de RT 070 niet meer te splitjen, doch te torderen.

De heer B. Schreuders, Montagema-gazijn, mocht een beloning van f 15,— incasseren voor zijn voorstel schroefbout 0779232 te gebruiken in plaats van 0780555.

Tevens kwam hij op het idee de bevestigingsmethode van de polytheendraad van spool GK 56839 te wijzigen, waardoor de uitval wordt beperkt. Het leverde hem f 10,— op.

Een voorstel van de heer J. C. Vos, Spuiterij, betreffende een maatregel tot het beschrijven van stof in de Spuiterij leverde hem een beloning van f 10,— op.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwelfabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en Ing. J. Roorda.

IMPRESSIES VAN DE FIRATO

Geachte lezer, ik hoop niet, dat u met de lezing van deze impressies begint met de verwachting, dat u een technisch verslag van de bovenste plank te wachten staat. Deze impressies zijn van een op het gebied van de techniek in het algemeen en op het gebied van radio en TV in het bijzonder wel zeer simpele ziel. Deze regels zijn dan ook meer bedoeld voor u, die wel eens hebt gehoord van ferrit-antennes, automatische ruisonderdrukters en transistoren. „Maar als je me nou eentijk vraagt..... neen, alles wat ik ervan weet is, dat ze gelooft ik in de nieuwe radio's zitten”. Ziet u, op dat niveau wil ik u graag hebben en dan is dit stukje voor u misschien toch een aanleiding om het volgende jaar zelf eens te gaan kijken.

Wat je het eerste opvalt? Wel, je hebt het gevoel, dat je op een kernmis verzeild bent geraakt. Van alle kanten valt het geluid op je aan en je eerste indrukken doen je nog rotsvaster dan voorheen geloven, dat Bach beslist niet te combineren is met Pat Boone. Maar dan geleidelijk aan ga je dat toch vergeeten, je hoort niet meer, je kijkt alleen maar van links naar rechts en weer terug naar al die produktten van menselijke geest en handen, die op een vaak gefatrineerde manier aan je worden opgedrongen: je moet kijken of je wilt of niet. Technici, verkopers, standbouwers en last but not least blikkvangsters schreunen om je aandacht tot je er mee van wordt.

En dan plotseling, als het je eigenlijk allemaal een beetje teveel gaat worden tussen de op elkaar gebouwde stands, sta je aan het eind van de grote hal verloren in de ruimte. Een ruimte, die (op een prettige manier) wordt beheerst door Corrie Brokcken. En dan realiseer je je plotseling, dat je het eigenlijke doel van je bezoek hebt bereikt: de Stokvis-stand. Je voelt je na een reis langs tientallen vreemde uitstralingen plotseling weer thuis. Je ziet bekende produktten, mensen, die je anders in onze lift ziet of in de gangen ontmoet, kortom je voelt je opgenomen in een vertrouwde sfeer.

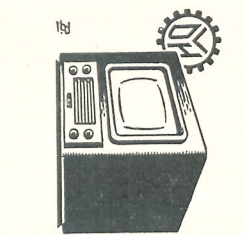
Om de hele tentoonstelling van onze produktten te beschrijven, daarvoor schieten woorden tekort. Ik hoop dat de redacteur kwistig zal zijn met foto's, zoals de mensen van Stokvis kwistig zijn geweest met alles, wat onze hoek tot „de” hoek van de hele tentoonstelling heeft gemaakt. (Gezien de omvang van ons personeelsorgaan kunnen wij niet kwistig zijn met

foto's. Red.) Een aardige vondst is het feit, dat de bezoekers aan de televisieshow via het televisiescherm tekst en uitleg ontvangen van een charmante jongedame, die vanuit een miniatuur studiofe, dat naast de showruimte is gelegen, de bezoekers toespreekt. En als je je oog dan zo laat gaan over onze radio's, TV-toestellen en platen-spelers en je hoort zo hier en daar de opmerkingen, die worden gemaakt, dan moet je gelooft ik toch wel alles wat menselijk is in de mens kwijt zijn om je niet een heel klein beetje trots te voelen.

Van de Stokvis-stand naar de uitgang is nog een lange weg, langs vele vertrouwde en niet vertrouwde merken, langs veel kleuren, veel lawaai, en veel concurrerende merken. Maar het gaat over en langs je heen. Je gaat na 1½ uur je voeten voelen en je verlanget naar de frisse buitenlucht en het onvervalste Amsterdams van de conducteur van lijn 25.

Bij de uitgang staat dezelfde juffrouw van straks nog steeds aan iedere nieuwe bezoeker de garderobe aan te prijzen op een manier, of van zijn jas haar wel en wee afhankelijk. Op de terugweg in de trein heb ik mijn gedachten nog eens rustig laten gaan over alles wat ik had gezien. Mijn indruk zou ik als volgt willen samenvatten: de moeite dubbel en dwars waard, ook als je er niet veel van begrijpt. En tot iedere VDH-er zou ik willen zeggen: „Ga volgend jaar eens kijken, al was het alleen maar om zelf te ervaren, dat onze ERRES-produkten voor zelf spreken”.

Wat weet u van de TELEVISIE?

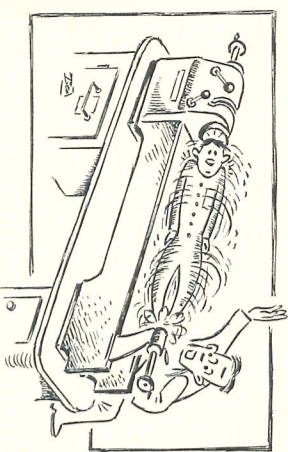
Neen, met deze kop hebben wij niet uw technische kennis op het oog, maar een reeks van vragen, die na de uiterst snelle ontwikkeling, die de televisie nu eindelijk ook in ons land door-maakt even interessant beginnen te worden. Bedroeg immers begin 1953 — let wel: nog slechts 4 1/2 jaar terug — het aantal in ons land in gebruik zijnde TV-apparaten circa duizend, thans is de tweehonderdduizend zeker al weer gepasseerd. Zegt het u iets dat er tegenwoordig per dag in Nederland evenveel TV-apparaten bijkomen als nog slechts 5 à 6 jaren terug per jaar?

Ziet, bij een dergelijke ontwikkeling is het hoogst interessant eens stil te staan bij vragen als: hoe zijn die apparaten over het land verdeeld, welke invloed heeft het bezit van een toestel op het gezinsleven, wat denken de TV-bezitters over de geboden programma's.

Ja, aan vragen geen gebrek, maar aan antwoorden tot voor kort des te meer.

Dat is evenwel ploetseling geheel anders geworden sedert het verschijnen — midden vorige week — van een interessant rapport: Televisie in Nederland, dat in opdracht van Graetz werd samengesteld door de Nederlandse Stichting voor Statistiek.

Het lijkt ons de moeite waard enige grepen te doen uit de vele belangwekkende conclusies, waartoe het door deze stichting ingestelde steekproef-onderzoek heeft geleid.

Examens omscholingscursus

Uit een memo over het examen van de derde omscholingscursus 'draken' blijkt dat de jongens op de draaitanken rollen.

Wij kunnen het technisch niet bejagen, maar het tijt ons nogal een hand-hante handige manier van omscholing. Wij vragen ons dan ook met een zekere op-gemschtheid af, welke invloed deze opleidingsmethode op ons ongevalleer heeft.

aantal apparaten per duizend gezinnen belangrijk hoger dan het gemiddelde over het gehele land, dat 39 bedraagt. Het is opmerkelijk dat televisie relatief weinig wordt aangekocht in jonge gezinnen; onder de TV-bezitters zijn naar verhouding zeer sterk vertegenwoordigd echtparen zonder kinderen.

Ja zelfs blijkt een onderscheiding mogelijk te zijn van de TV-bezittende gezinnen naar kerkelijke gezindte: onder onkerkelijken treft men namelijk relatief meer apparaten aan dan bij voorbeeld onder gereformeerden.

Bijzonder interessant zijn de uitkomsten van het onderzoek naar wat het rapport de „kijkdichtheid" noemt. Daar-mee bedoelt men het aantal dergenen die gedurende een bepaalde periode naar een televisie-programma hebben gekeken, uitgedrukt in een percentage van hen die in de gelegenheid waren zulks te doen. (Het zou ons niet verbazen indien het in dit rapport ge-introduceerde begrip „kijkdichtheid" althans aanvankelijk enige verwarring zou bijken te stichten. Dat woord was namelijk al in gebruik eerder als aanduiding voor een geheel ander gegeven, te weten de verhouding tussen het aantal uitstaande TV-apparaten in een bepaald district en het aantal inwoners. Misschen had men daarom ook beter kunnen spreken van bij voorbeeld „kijkerstrouw" of iets dergelijks, maar dit bezwaar doet overigens niets af aan de belangwekkende van de door de stichting gepubliceerde gegevens.)

Allereerst dan valt het op, dat de kijkdichtheid (dat wil dus — in enigszins andere woorden uitgedrukt — ongeveer zeggen: de mate waarin een woord gebruikt) belangrijk toeneemt naarmate de leeftijd van de toestelbezitters hoger ligt. Ook is de kijkdichtheid bij vrouwen groter dan bij mannen en hoger in de volksscholen dan bij beter gestuurd.

De gemiddelde kijkdichtheid voor alle programma-onderdelen tezamen en over het gehele land berekend blijkt 45% te bedragen. Maar de onderzoekers zijn op dit punt nog verder gegaan en hebben zich gerealiseerd dat het bezit van een TV visite aantrekt. Welk percentage van de mensen die bij een TV-familie op bezoek komen kijkt naar een uitzending? Dit percentage is belangrijk hoger, namelijk 82. Meer in het bijzonder blijkt TV wel een zeer belangrijke trekpleister te zijn voor kinderen: De enquêteurs kwamen met families in contact die bij iedere kindervuitzending enige tientallen kinderen op bezoek kregen!

De vlucht die dit nieuwe communicatiemedium ook in ons land heeft genomen wordt al wel heel duidelijk ge-illustriseerd door het feit, dat het aantal kijkers per programma bleek te variëren van 120.000 tot ca. 750.000,

Nog even geduld!

In het VDH-tje van 21 september 1957 beloofden wij u dat u deze week een vervolg zou krijgen op „Daar komt heel wat bij kijken!"

Hoewel de schrijver geheel aan zijn verplichtingen heeft voldaan, kunnen wij u door omstandigheden dit vervolg niet deze week aanbieden, maar eerst in het VDH-tje van 5 oktober a.s.

Wij hopen dat u met des te meer spanning naar dit tweede artikel zult wachten.

met andere woorden: sommige programma's worden reeds door 7% van onze bevolking aanschouwd.

Bij de overgrote meerderheid blijkt TV te hebben beantwoord aan de verwachting die men zich daarvan vóór de aanschaffing had gevormd, of wel deze zelfs belangrijk te hebben overtroffen.

Frappant is dat bij het onderzoek naar de invloeden van de TV op het gezinsleven onder andere aan het licht kwam dat dit bij vele bezitters tot meer roken had geleid.

Van de ondervraagden die buitenlandse zenders kunnen ontvangen zijn er ongeveer evenveel die de buitenlandse programma's over het algemeen beter vinden dan de Nederlandse, als omgekeerd.

Bij uitstek populaire programma's blijken te zijn: het journaal, toneelstukken en kleinkunstprogramma's. Godsdienstige uitzendingen, huisshoudelijke onderwerpen, fragmenten uit films en operas zien een groot deel der ondervraagden lever niet.

Ongeveer een derde der geënquêteerden gaf de wens te kennen het niveau der programma's op te voeren; vrijwel niemand wenste een lager gehalte.

Zeer interessant zijn de bevindingen ten aanzien van de commerciële TV: 26% der TV-bezitters bleek daar vóór te zijn zonder zulks toe te lichten, dus spontaan. Daarenboven is 42% bereid reclame in de TV te aanvaarden, indien dat een verbetering van de uitzendingen ten gevolge zou hebben. Deze groepen tezamen overtreffen in aantal dus vrij aanzienlijk de tegenstanders van de commerciële televisie. De situatie is namelijk als volgt.

68%	vóór reclameuitzendingen
14%	tegen
18%	onverschillig of geen mening
U ziet: de TV is ondertussen in dubbel opzicht een „bekend verschijnsel" geworden!	

STROOM.....

De vorige week hoorden wij het volgende gesprek bij de verkoop aan personeel.

„Kan ik een stofantigier bij u kopen?" Antwoord: „Als u lang genoeg in dienst bent, ja. Maar welke voltage moet u hebben, 137 of 220 Volt?" „Geeft u mij maar 220 Volt, want wij gebruiken nog al veel stroom thuis!"

Wij meenden onze technici deze nieu-we zenswijze niet te mogen onthouden.

VAKANTIE-

FOTOWEDSTRIJD 1957

Nu alle fotograferende VDH-ers on-getwijfeld de resultaten van hun vakantievakantievakantien achter de camera in zwart en wit of kleuren in handen hebben, is de tijd gekomen het een en ander te vertellen over de vakantiefotowedstrijd.

Er kan ingezonden worden in de volgende klassen:

- A. Hoofdklasse
- B. Gevorderden
- C. Beginners
- D. Kleuren

De directie heeft f 275,— beschikbaar gesteld, toe te kennen in de vorm van vaaardebonnen. Het is dus zeker de moeite waard een kansje te wagen door uw bestgeslaagde vakantiefoto's in te zenden. Door het grote aantal prijzen en de diverse klassen heeft ieder, die met een met zorg gemaakte foto mede-dingst, een goede kans een prijs of prijs-je te winnen. Voor de beste foto's met als onderwerp „Op de Solex" en „Bloe-menwek Den Haag" zijn extra prijzen uitgedoofd.

Inschrijvingsformulieren zijn vanaf de volgende week verkrijgbaar bij alle uit-gangen van onze fabrieken. Op deze formulieren is het volledige wedstrijd-reglement afgedrukt, terwyl tevens de wijze van inzending erop vermeld is. De termijn van inzending sluit dinsdag 15 oktober a.s.

Uit het reglement vermelden wij thans reeds de volgende punten: — De foto's mogen opgeplakt of los worden ingezonden. — Voor de diverse klassen gelden de volgende minimumformaten:

- A. Hoofdklasse: 13 x 18 cm
- B. Gevorderden: 9 x 12 cm
- C. Beginners: 6 x 6 cm
- D. Kleuren: 1. afdrukken en vergrotingen 6 x 6 cm.

2. diapositieven: vrij. — De foto's dienen gemaakt te zijn in de periode 1 mei t/m 30 september 1957 door personeel van Van der Heem N.V. of de ENAF.

Iets over RADIO'S en GELUID in het MIDDEN-OOSTEN

Velen van de lezers van het VDH-tje weten ongetwijfeld, dat een zeer groot gedeelte van onze radioproductie wordt geëxporteerd. Ook het Midden-Oosten ontvingt zijn deel van deze productie en de naam ERRIES is in deze streken zeker geen onbekende. Hiertoe behoren o.a.: Irak, Iran, Libanon, Syrië etc. De prijs speelt hier de voornaamste rol en de kwaliteit is van ondergeschikt belang.

Het leijst zou men goedkope radio's met de beste kwaliteit kopen. Wij noemen dit voor een dubbelte op de eerste rang zitten met nog een flesje Coca-Cola gratis.

Vakentius bezitten onze afnemers meestal niet en een radiotoestel wordt hoofdzakelijk beoordeeld naar het aantal buizen dat erin zit en verder naar het geluidsvolume. Dit laatste is bijna nog belangrijker dan het aantal buizen, want het is een goede gewoonte in deze landen om de geluidsvolume-regelknop zo ver mogelijk open te draaien, en daar vervolgens van de warmte veelal de romen open staan, schreeuwen verschillende radio's vaak tegen elkaar in.

Trouwens van schreeuwen houden deze mensen wel. Dit speelt zich namelijk ook af op de minaretten (torens) van de moskee, waar de priester volgens eeuwenoud gebruik 's morgens en 's avonds de gelovigen tot het gebed oproept. Jaren geleden was dit niet zo hinderlijk, dan kwam de priester de toren van de moskee op, luttel higgend en vermoedelijk boven en riep zijn gelovigen op. De techniek bracht hem grote verbetering. Men rustte deze minaretten uit met een geluidsversterkerinstallatie en de priester blijft nu beneden in de moskee en roept de muzenmannen door de microfoon tot het gebed op.

Alleen de omvang van het geluid is thans zo groot geworden, dat het be-paald hinderlijk is voor de wijke waarin de moskee staat. Aanwezigen al deze moskeeën vrijwel tegelijkertijd beginnen met hun gelovigen op te roepen, is het 's morgens en 's avonds een geloei en geschreeuw van je welste, zodat horen en zien vergaan.

Ja, een stad in Nederland is bepaald rustiger dan in het Midden-Oosten.

Wij verwachten dat alle VDH-ers, die in hun vakantie foto's hebben gemaakt één of meer exemplaren zullen inzenden; onverschillig of ze met de meest eenvoudige box, dan wel met een complete Leica-uitrusting op stap zijn geweest.

Een onpartijdige jury van niet-VDH-ers zal de foto's beoordelen.

Verkoop aan personeel

Nogmaals delen wij speciaal voor onze VDH-ers in Den Haag mede, dat op drie dagen in de week, namelijk maandag, woensdag en vrijdag in de beide pauzes in ons Ontspanningsgebouw de verkoop van artikelen aan ons personeel kan worden geregeld.

Talkeus blijken er weer vrijveel mensen buiten deze sprekkuren om, al dan niet telefonisch, inlichtingen in te winnen. Namens de afdeling Verkoop aan personeel wijzen wij u er uitdrukkelijk op dat deze kwesties uitsluitend op de bedoelde sprekkuren zullen worden behandeld.

CURSUS VERSPANEN

Helaas was het verleden jaar niet mogelijk alle belangstellenden voor de cursus Verspanen daaraan te laten deelnemen.

Daarom zal nu gedurende het winterseizoen wederom deze cursus worden gegeven en wel op maandagavond om de 14 dagen.

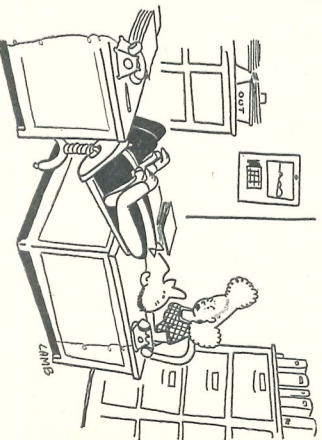
De cursus begint op maandag 7 oktober a.s. te 20.00 uur.

Docenten: heren de Grytjer en Overduin.

Duur van de cursus: 13 lessen. Aanmelding: t/m 4 oktober a.s. dagelijks in beide pauzes bij de heer van Delft, afd. Opleiding.

OPROEP aan onze EHB-O-ers

Om een juiste ploetsindeling te verkrijgen worden alle EHB-O-ers verzocht 4 oktober a.s. direct ná werkdag aanwezig te zijn in de vergaderzaal eerste verdieping van het hoofdgebouw.

„Bent u zo ver, juffrouw Carla?"